

BLAASMUZIEK

De droom van

VAN SAXOFONIST NAAR ZANGERES

MUZIKAAL PASPOORT

Geboortedatum:

4 augustus 1979

Geboorteplaats:

Hulsberg/Heerlen

Woonplaats:

Klimmen (tijdelijk)

Instrumenten:

1988 - 2002: sopraansaxofoon:

1997 - 2002: altsaxofoon:

1997 - heden: zang

Muziekopleidingen:

1988 - 1997: Koninklijke fanfare St.-Caecilia Hulsberg, saxofoon

1997 - 2001: Conservatorium Maastricht, 1e fase docerend musicus saxofoon klassiek

1997 - 2001: Conservatorium Maastricht, 1e fase docerend en uitvoerend musicus zang klassiek

1999 - 2002: Conservatorium Maastricht, operaklas

2001 - 2002: Conservatorium Maastricht, 2e fase uitvoerend musicus zang klassiek

2002 - 2004: The Juilliard School New York, Graduate Diploma Voice

2004 - 2006: Florida Grand Opera Miami, Young Artist Program

Lidmaatschap amateurverenigingen of -ensembles:

1988 - heden: Koninklijke fanfare St.-Caecilia Hulsberg, sopraansaxofoon

1995 - 1998: Nationaal Jeugd Harmonie Orkest, altsaxofoon

1995 - 1998: Nationaal Jeugd Fanfare Orkest, sopraansaxofoon

1985 - 1991: Jeugdkoor De Hulsbesjes

Loopbaan als beroepsmusicus:

2001 - heden: Producties bij operagezelschappen Opera Zuid, Muziektheater Transparant, Florida Grand Opera, Central City Opera, Opera Omaha, Zomeropera Alden Biesen en New Jersey Opera Theater

2001 - heden: Concerten met onder meer Nederlands Promenade Orkest, One World Symphony, Orchestra of St. Luke's

Overige functies:

1997 - 2002: docent saxofoon

Fenna Ograjensek

Een carrière als professioneel musicus. Welke jeugdige muzikant droomt er bij zijn eerste enthousiaste stappen op het muzikale pad niet stiekem van om straks als beroeps-musicus door het leven te gaan? Voor velen blijft het bij luchtflitserij, maar er zijn er ook voor wie dat droombeeld werkelijkheid wordt. In de serie 'De droom van' portretteert Music & Show mensen voor wie het lidmaatschap van een fanfare, harmonie of drumband de eerste aanzet vormde voor een avontuurlijke loopbaan in de muzikwereld. In deze 22e aflevering de droom van Fenna Ograjensek, opera- en concertzangeres.

DOOR FRANK VERGOOSSEN

Het balletje kan soms raar rollen. Dat blijkt uit het verhaal van Fenna Ograjensek. Vanaf haar negende droomde ze van een professionele carrière als saxofonist. De muzikale bagage voor een succesvolle loopbaan was in overvloed aanwezig. De deelname aan solistenconcoursen leverde haar een kruiwagen vol met bekens en trofeeën op. De eerste fase van de conservatoriumopleiding doorliep ze met twee vingers in de neus. Niets leek de vervulling van haar hartenwens in de weg te staan. Totdat een toevallig aanwezige zangdocente tijdens een presentatieavond opmerkte dat Fenna niet alleen prima uit de voeten kon op de saxofoon, maar ook een aardig deuntje kon zingen. We zijn inmiddels negen jaar verder. Fenna Ograjensek is geen saxofonist maar zanger geworden. Ze studeerde en werkte aan vermaarde instituten in de Verenigde Staten. Gaf concertuitvoeringen in binnen- en buitenland en speelde grotere en kleinere rollen in diverse opera's. Komend najaar is de Hulsbergse in het Amsterdam RAI Theater te bewonderen als Tweede Dame in Mozart's Die Zauberflöte. De saxofoon ligt inmiddels al drie jaar onaangeroerd in de kast. "Het leven dat ik nu leid, had ik vroeger nooit kunnen verzinnen", lacht Fenna. "Als iemand me tien jaar geleden zou hebben gezegd dat ik geen saxofonist maar zanger zou worden en in New York en Miami zou gaan wonen, had ik eens heel

hard gelachen. Ik geniet heel erg van mijn leven en probeer er altijd het beste van te maken, maar dit had ik nooit durven dromen."

Terug naar het prille begin. Haar ouders - zelf geen muziekbeoefenaars, maar wel fervente muziekliefhebbers - vonden het belangrijk dat Fenna en haar zus Petra muzikale scholing zouden krijgen. Ze schreven hun kinderen in voor de VIO-opleiding (Voorbereidend Instrumentaal Onderwijs) aan de muziekschool van Valkenburg. "Met ons klasje speelden we blokfluit en op tafelxylofoontjes en zongen liedjes die altijd eindigden met pa-de-boe-wa!", herinnert ze zich. "Vanaf het begin vond ik het leuk om op te treden. Op verjaardagen bij oma deed ik altijd al voordrachten met mijn nichtjes".

Na de VIO-opleiding meldde Fenna zich aan als lid van de Koninklijke fanfare St.-Caecilia in haar toenmalige woonplaats Hulsberg. Ze koos voor de sopraansaxofoon omdat dit instrument veel leek op de blokfluit. Bovendien vond ze de sopraansax een typisch meisjesinstrument, terwijl ze de altsax zag als een instrument voor jongens. Goede herinneringen bewaart ze aan Albert Meex, haar eerste instrumentale docent. "Hij is de stimulator geweest voor mijn hele carrière", vertelt Fenna. "Hij was streng maar aardig. Op de woensdagmiddag speelde ik met hem stapels duo's.

Soms uren lang. Totdat moeder na een paar uur de kamer binnenkwam met appelsap en koekjes".

Na een jaar vond docent Meex de tijd rijp om Fenna podiumervaring te laten opsnuiven. Op het jaarlijks solistentoernooi in Banholt maakte ze met de vertolking van Air sur un thème de Donizetti van Charles Dancla haar debuut. De jury beloofde haar met 102 punten. Fenna: "Ik was meteen verkocht. Vanaf dat moment wist ik het zeker: ik wilde saxofonist worden".

Weldra volgde ook de eerste repetities met de grote fanfare. Fenna kan zich haar vuurdoop als derde sopraan nog goed voor de geest halen. "Het was allemaal erg span-

een kruiwagen vol bekens

nend. Ik had nog nooit met zoveel mensen tegelijkertijd gespeeld. Ik had moeite om de muziek te kunnen volgen. Soms had ik geen idee waar we zaten".

De talentvolle saxofonist ontwikkelde zich voortvarend. Muziek lezen ging haar prima af en ze toonde bijzonder veel speelplezier. Op de solistenconcoursen viel ze voortdurend in de prijzen. Met als hoogtepunt de landstitel van de Federatie van Katholieke Muziekbonden. Al snel kwamen ook bij de fanfare de solo's op haar >>

Foto links:

In het New Jersey Opera Theater speelde fenna de rol van Dorabella in Cosi fan tulle van Mozart (foto: Jeff Reeder).

Fenna Ograjensek (midden) als Huang Tsang in de opera Aap verslaat de Knekelgeest in Alden Biesen (foto: Ralf Kramer).

BLAASMUZIEK

pupiter. Ongelukkigerwijs ging haar eerste grote sololol in The Sunken Village van Philip Sparke aan haar neus voorbij. "Op weg naar school werd ik door een brommer van mijn fiets gereden. Ik liep een hersenschudding op en had mijn lip kapot. Het concert kon ik dus vergeten.

Verschrikkelijk. Gelukkig heb ik die solo daarna nog vele keren mogen spelen".

Het talent van Fenna bleef binnen de Limburgse muziekwereld niet onopgemerkt. Tal van orkesten deden een beroep op haar om tijdens belangrijke optredens de gelederen te versterken. Vooral de concoursperiode waren hoogtijdagen voor haar. "Dat was altijd big business. Ik vond het altijd hartstikke leuk om overal te schnabbelen. Maar er gaat niets boven een concours met je eigen vereniging. De eerste keer met Hulsberg was ik veertien jaar.

de concoursperiode big business

Toen de punten bekend werden gemaakt, had ik geen idee of het goed of slecht was. Uit het feit dat andere muzikanten op hun stoel sprongen, begreep ik dat het goed was".

Via vrienden maakte ze kennis met de VoCo-opleiding van het Jeanne d'Arc-college in Maastricht. "Middelbare school met voorbereiding op het conservatorium. Dat was het wel helemaal voor mij." Wat ze toen nog niet kon bevroeden was dat de VoCo-opleiding een rigoureuze ommezwaaai in haar leven teweeg zou brengen. Muziekdocent Ben Perry liet zijn leerlingen regelmatig als VoCo-koor optreden. De mannelijke blazers hadden er een broertje aan dood, maar Fenna genoot met volle teugen. Op een van de VoCo-voordrachtavonden was sopraan Ingrid Kappelle aanwezig. Nadat Fenna op saxofoon haar kunsten had vertoond, zong ze voor de grap een duet met medestudent Stefan Voncken. Fenna: "Na afloop kwam Ingrid naar me toe. Ze zei: 'Hé, vind jij zingen ook leuk?' 'Ja', antwoordde ik, 'dat vind ik ook wel leuk. 'Wil je dan misschien zangles bij mij volgen?', vroeg ze. 'Ach ja, waarom niet?', zei ik".

De eerste zanglessen verliepen allesbehalve hoopvol. Fenna had het gevoel dat ze helemaal niet kon zingen. Maar onder leiding van Ingrid Kappelle kreeg ze er enorm veel plezier in. Na haar laatste

De droom van

VAN SAXOFONIST NAAR ZANGERES

VoCo-jaar besloot ze om voor zowel saxofoon als zang toelating te doen op het conservatorium. "Ik zag me op dat moment helemaal niet als zangeres. Als saxofonist ga je om met blazers en slagwerkers en moet je van zangers eigenlijk helemaal niets hebben. Toch werd ik voor beide hoofdvakken aangenomen. Van Ingrid hoorde ik later dat eigenlijk niemand me als zanger wilde aannemen. Maar zij heeft de toelatingscommissie overgehaald met het argument dat als het niks wordt ik altijd op saxofoon verder kan. Ben ik blij dat ze dat toen gedaan heeft!"

Fenna begon aan het conservatorium als de saxofonist die ook zang deed. Ze verliet Maastricht als de zangeres die ook saxofoon speelde. "In het begin had ik het heel moeilijk als zangeres. Totdat in het tweede jaar mijn amandelen werden verwijderd. Vanaf dat moment ging een wereld voor me open. Misschien was het alleen psychisch, maar het voelde plotseling alsof ik meer ruimte in mijn keel had. Het ging veel gemakkelijker". Nadat Ingrid Kappelle in Maastricht stopte, ging Fenna vanaf haar derde jaar verder bij Yvonne Schiffelers. "Bij Ingrid begon mijn liefde voor het zingen, maar bij Yvonne leerde ik meer techniek. Dat resulteerde in een geweldige samenwerking waarbij mijn zang ontzettend vooruitging. Langzamerhand groeide het besef: Wow, ik denk dat ik liever zangeres wil worden! Een heel rare gewaarwording. Zeker omdat ik er al tien jaar van overtuigd was dat ik saxofonist wilde worden. Bovendien was ik op dat moment nog altijd beter op saxofoon dan als zangeres. Voor mijn gevoel bood de zangwereld echter meer mogelijkheden. De saxofoonwereld is beperkter. Ik zag mezelf niet in een militair orkest rondlopen. Lesgeven vond ik geweldig, maar niet fulltime en met ensemblespel viel geen brood te verdienen. Een leven lang schnabbelen zag ik ook niet zitten".

Fenna ging uiteindelijk door de knieën voor de zangkunst. Voor het schooljaar 2001-2002 schreef ze zich bij een aantal internationale scholen in voor auditie. Ze werd aangenomen in de Britten Opera School aan het Royal College in London. Tegelijkertijd had ze echter al een uitnodig-

ging voor een auditie aan The Juilliard School in New York op zak. Ondanks haar benoeming in London wilde ze de kans om in The Big Apple te auditeren niet laten schieten. Al was het alleen maar om het vijfdaags verblijf in de Amerikaanse metropool niet aan haar neus voorbij te laten gaan. De auditie, bestaande uit een praktijk- en theorie-test, verliep niet geheel vlekkeloos. Zonder enige illusie vloog ze naar huis. Enkele weken later kwam de brief uit New York binnen. 'You are accepted'! Fenna gilte het uit van blijdschap.

"Ik heb geen moment getwijfeld tussen London en New York. New York zou twee jaar mijn nieuwe woonplaats worden. Het zouden fantastische jaren worden. Ik ben er niet alleen als musicus gegroeid, maar ook als mens. Het is keihard werken om je staande te houden in deze business. Maar ik geniet van mijn werk. Dat is het belangrijkste".

The Juilliard School is een vermaarde kweekvijver voor jong muzikalent. Wie Juilliard op zijn visitekaartje kan vermelden, heeft bij uitnodigingen voor audities een streepje voor. De school biedt de leerlingen een breed pakket aan educatieve faciliteiten. "Je kunt er coachen zoveel als je wilt. Je krijgt zangles, theorieles, harmonieles, gehoor, solfège en literatuurlessen, waarbij je een specifiek repertoire doorneemt. Ook zijn er allerlei projecten om praktijkervaring op te doen".

Fenna leerde er ook de keerzijde van de medaille kennen. "De druk staat altijd op de ketel en heel wat mensen haakten voortijdig af omdat ze het niet meer aankonden. De competitie in de zangwereld is nu eenmaal zwaar. Dan kan je er maar beter met-

in het diepe springen

een mee geconfronteerd worden. Dan weet je tenminste waar je aan begint".

Na haar opleiding aan The Juilliard School in New York verhuisde Fenna naar Miami om praktijkervaring op te doen in het Young Artists Program van de Florida Grand Opera. "Dit is een opstapje tussen school en de echte wereld. Je wordt ingezet in kleinere rollen in de opera's die dat sei-

Fenna Ograjensek

Fenna Ograjensek als Suzuki in Madama Butterfly van Puccini (foto: Bryan Boyce).

zoen worden opgevoerd. Je krijgt salaris, een appartement, ziektekostenverzekering en een geldpot voor zanglessen. Daarnaast leer je hoe een operahuis werkt en wat de ongeschreven regels zijn. Door het jaar heen komen ook diverse coaches voorbij. Na twee jaar Florida voelde ik me ook echt klaar om in het diepe te springen”.

Naast haar optredens in het Young Artists Program in Florida speelde Fenna in de Verenigde Staten verder rollen in producties aan de Central City Opera in Colorado, Opera Omaha in Nebraska en New Jersey Opera Theater in Princeton. Zo was ze onder meer te bewonderen als Suzuki in *Madama Butterfly* van Puccini, als Britten Moppett/*Ist Wild Goose* in de opera *Paul Bunyan* van Benjamin Britten en als *Dorabella* in Mozart's *Così fan tutte*. Haar cv vermeldt ook concertrepertoire van Bach, Händel, Mozart en Mahler. Met het Orchestra of St. Luke zong ze in de Carnegie Hall in New York het Requiem van Mozart. Het Nederlands Promenade Orkest begeleidde haar onder meer in *Rückert Lieder* van Gustav Mahler.

“Bij opera verdiep je je in een karakter en werk je vier tot zes weken intensief samen in een groep. Bij concertwerken is een nauwe samenwerking tussen jou en de dirigent. Je kunt je vaker iets meer op kleine muzikale details richten”.

Inmiddels is Fenna weer op haar geboortegrond teruggekeerd. Op 12 en 17 november en 3 december hoopt ze in het

schitteren in het RAI Theater

Amsterdam RAI Theater te schitteren als *Zweite Dame* in Mozart's *Die Zauberflöte*. Of ze zich voorgoed in Limburg nestelt, moet nog blijken. “Zangeres is een freelance beroep. Ik hoop een carrière op te bouwen in binnen- en buitenland. Ik ga me in eerste instantie concentreren op audities in Nederland, Duitsland en Engeland en zie dan wel wat eruit komt”.

Fenna Ograjensek heeft er geen moment spijt van dat ze de saxofoon verruild heeft voor de zang. Sinds ze vier jaar geleden

naar Amerika verhuisde heeft ze het instrument nauwelijks nog aangeraakt. “Mijn vingers weten nog wel wat te doen, maar mijn embouchure is verdwenen”. Toch ziet ze de blaasmuziek nog steeds als de basis van haar carrière.

Fenna: “Ik houd ontzettend veel van muziek. Samen musiceren met collega's vind ik heerlijk. Mijn beroep stelt me in staat om veel van de wereld te zien en interessante mensen te ontmoeten. Ik ga er vanuit dat ik maar één keer leef, dus daarom ben ik van plan om er een heerlijk leven van te maken. Op dit moment maakt zingen mij gelukkig, dus zing ik. Of mijn dromen in vervulling gaan is moeilijk te zeggen. Ik kom pas net kijken! Dat is meer een vraag voor over tien jaar”. <<

Kent u ook iemand die net zoals Fenna Ograjensek na zijn amateur-loopbaan het avontuur zocht in de professionele klassieke of lichte muziekwereld, geef dan zijn of haar naam, adres of telefoonnummer met en korte biografie door aan: frank.vergoossen@home.nl